

COMMUNIO

A photograph of a church altar. At the top is a large, ornate crucifix with a golden Christ figure. Below it are two white statues of angels. The altar table is covered with a white lace cloth and holds several candles, a book, and a vase of flowers. A young child is sitting on the floor in the foreground, looking towards the camera.

1/11

Starokatolícká cirkev v ČR

Slovo na cestu

Každý, kdo se ke mně přizná před lidmi, k tomu se i já přiznám před svým Otcem v nebi; kdo mně však zapře před lidmi, toho i já zapřu před svým Otcem v nebi. Mt 10, 32–33

Milé sestry a milí bratři,
Spasitelova výzva, abychom se k němu přiznali před lidmi, je jednoznačná, jednoduchá a na první pohled i snadno uskutečnitelná. Doba, kdy se někteří křesťané nehlásili ke své víře proto, aby neztratili své zaměstnání, aby se jejich děti dostaly na školu nebo aby nebyli jinak diskriminováni, je již více než dvacet let pryč a mnozí už ji znají jen z vyprávění pamětníků. Nikdo nás snad už nebude předhazovat šelmám v cirku jako první křesťany, ani vláčet vyšetřovnými tajné policie, zavírat do vězení ani jinak pronásledovat, protože víra v Krista se přičí momentálně vládoucí diktatuře.

Přesto každá doba má svá vlastní úskalí a nebezpečí a jiné způsoby jak umlčet křesťanské poselství nebo jej aspoň ignorovat. Tak jako obě totalitní ideologie minulého století svým bojem proti křesťanství vlastně popřely evropskou kulturu, dnes hrozí, že popřením svých křesťanských kořenů, evropská civilizace spolu se svou identitou ztratí sama sebe. Naše vlast je pokládána za nejateističtější zemi Evropy. Komunistickou ideologií, která u nás vládla a drancovala lidské duše, bylo přerušeno předávání křesťanských hodnot. Svoboda a lidská práva pro všechny bez rozdílu se bez těchto hodnot staly prázdnými hesly. Politická i „nezávislá“ soudní rozhodnutí se často řídí zvlůli a korupcí. Avšak ukradené kořeny a dějiny národa jsou daleko větším nebezpečím než rozkradené daně, kterými se skládáme na to, aby fungoval stát, který svým občanům má garantovat alespoň to nejnutnější.

Co může udělat křesťan, aby nebyl občanem druhé kategorie? Jak má tomuto světu dát najevo, že není a nechce být jen bezvýznamným kolečkem v soukolí arogance mocných? Že patří především Bohu?

Řecké slovo „přiznat se“ v Kristových slovech znamená smlouvu, souhlas nebo dohodu. Ježíš mluví o dohodě, kterou s námi má. Na nás je jej vyznat, nebo ukazovat na něj v našem každodenním životě. Žijeme jeho zaslíbením ochrany a osobní péči o nás. A jsme povoláni k prožívání jeho úžasných zaslíbení tím, jak žijeme.

Vyznání Krista znamená víc než jen víru v to, že je Boží Syn, ukřižovaný, pohřbený, vzkříšený a posazený po pravici Boží. Bible říká, že i démoni tomu věří a třesou se před tím. Co tím tedy Ježíš myslí, když říká, abychom se k němu přiznali, abychom o něm vydávali svědectví před lidmi?

Křesťané jsou Boží děti, to je fakt sám o sobě. Ale to, čím se stávají svědky Ježíše Krista, nastává teprve tehdy, když o Něm začnou hovořit. Tedy když začnou vydávat svědectví o tom, jak Ježíše znají, jaký je život s ním. Není tedy svědkem ten křesťan, který o Ježíši Kristu mlčí. Ježíš jde ale ještě o něco dál. Říká, že kdo se k němu nezná, k tomu se Ježíš nebude znát před Otcem.

Jak se máme přiznat, že jsme Kristovi? Jak máme odhodit obavy, že se nám nebudou vysmívat? Není i dnes lepší zatajit své „soukromé náboženské přesvědčení“ a nechat ostatní na pokoji? „Neovlivnit“ jejich svobodu? Nebo se stydíme přiznat ke Kristu? Možná nevíme, jak „to říct“ a „co říct“?

Obsah

Možná si říkáme, že v době prvotní církve nebylo tak divné mluvit s druhými lidmi na náboženské téma, koneckonců všichni něčemu věřili. Ale dnes?

Sestry a bratři, sčítání lidu, které se koná každých deset let, a letos v březnu jej všichni podle zákona podstoupíme stejně jako Matka Boží s Josefem v Betlémě, je jednou z možností přihlásit se ke Kristu a k církvi, v níž se s ním setkáváme. Je to důležité svědectví. Ať už se stala Starokatolická církev v ČR místem, kde nacházíme svou duchovní rodinu pravidelně, nebo jen jednou za čas v době potřeby, přiznat se k církvi znamená přiznat se ke Kristu.

Naše církev před dvaceti lety vynaložila mnoho úsilí na to, aby obhájila svou existenci a své místo v rodině křesťanských církví, díky čemuž jste i vy v ní našli své místo, a v uplynulých letech i na to, aby byla duchovním domovem těm, kteří přijdou po nás.

Vaše svědectví tak přispěje k tomu, aby toto naše společné úsilí nebylo marné.

Přeji Vám i Vaším blízkým sílu a odvahu vydávat svědectví Kristu, na jehož tváři se zrcadlí láskyplná podoba živého Boha, který jde až na kříž, a jehož evangelium není jen programem k vylepšení světa, nýbrž poselstvím o jeho lásce, která je s námi ve všech okamžicích našeho života

POKOJ KRISTŮV AŤ JE S VÁMI!

Váš bratr

Slovo na cestu	2
Sčítání lidu, domů a bytů	4
Kostel povýšení sv. Kříže v Jablonci nad Nisou	6
Jiří Beneš: „Nevystižitelný Bůh“ ...	8
Klub přátel Člověka v tísní.....	10
Chvála vnějšku	11
Joachim Pfützner: Vzrušení a vysterilivění	12
Zprávy.....	13

COMMUNIO – vydává Starokatolická církev v ČR, Na Bateriích 27, Praha 6, 162 00

Registrační číslo MK ČR E 20002.

Vyšlo 21. 2. 2011

tel./fax 224 319 528

e-mail: stkat@starokatolici.cz

www.starokatolici.cz

Za toto číslo zodpovídá redakční rada. Děkujeme za příspěvek na papír a tisk.

Fotografie na obálce: interiér kostela Povýšení sv. Kříže v Jablonci nad Nisou.

Fotografie archiv redakce.

Sčítání lidu, domů a bytů

11. Národnost Uvedením označí národnost, je možné uvést více národností.	
12. Náboženská věra (uveďte vědu, například, Původní náboženská společnost, pokud jste v ČR pouze dočasně upravený vstříc. Můžete se k církvi, náboženské společnosti X uvést více věr)	
STAROKATOLICKÁ CÍRKEV V ĚR Církev není listi se k žádné církvi ani náboženské společnosti ☐ bez náboženské věry ☐	
13. Nejvyšší ukončené vzdělání (uveďte uvadu) (číslo v otázkách) bez vzdělání ☐ úplně střední všeobecné (s maturitou) ☐ bakalářské (Bc., BcA.) ☐ úplně střední odborné (s maturitou) ☐ magisterské (Ing., MUDr., JUDr., PhDr., Mgr. at.) ☐ vyšší odborné vzdělání (vš. pokračujícímu studiu) ☐ doktorské (PhD., ThDr., DrSc., CSc.) ☐ střední vše. vyučení (bez maturity) ☐ vyšší odborné vzdělání (absolutor um) ☐	
14. Odkaz vzdělání (uveďte odkaz z výstupu naž zobrazení vztáhnout) (číslo v otázkách)	
15. Počet živě narozených dětí celkem (Uvedte pouze ženy 15 let a starší.)	☐ žádné ☐ jedno ☐ dvě ☐ více → specif. požadavky
16. Počet živě narozených dětí v současném (posledním) manželství (Uvedte pouze ženy vdané, rozvedené nebo ovdovělé.)	☐ žádné ☐ jedno ☐ dvě ☐ více → specif. požadavky
17. Ekonomická aktivita zaměstnaní, zaměstnavatelé, samostatně činní, penzionisté ☐ pracující studium a učni ☐	

Možná si někteří čtenáři vzpomenu, že v čísle 1/2001 jsme otiskli velký rozhovor s biskupem Dušanem. Ústředním tématem bylo sčítání lidu, domů a bytů, které zkoumalo stav o půlnoci z 28. února na 1. března roku 2001. Uplynulo 10 let a sčítání lidu nás čeká znovu. Kromě počtu a stavu obyvatel, množství domů a bytů, vzdělání či národnosti, bude předmětem sčítání i otázka náboženské vřry.

Kromě ryze statistického výsledku má výsledek dopad i na většinu církví a náboženských společností registrovaných v České republice. Ve veřejném životě je mnoho těch, kteří by církve odsunuli někam mezi zahrádkáře,

kuželkáře či jiná sdružení. Křesťanské pořady se vysílají v méně sledovaných časech.

Podle výsledků minulého sčítání přiděloval stát církvím dotace například na provoz jejich ústředí a na opravy jejich památek.

Do budoucna půjde i o to, aby náš stát bral vážně úlohu církví ve společnosti. To všechno máme moc ovlivnit i my křesťané, nedumíme-li se stydět za svou církev.

Mnozí si jistě pamatujeme, že v roce 2001 přineslo sčítání lidu většině církví určité rozčarování. Přestože počet aktivních věřících stoupal, evidence ve srovnání s rokem 1991 ukázala razantní pokles osob hlásících se k určité církvi či náboženské společnosti. Ačkoli pro nikoho nebylo příjemně

překousnout poklesy věřících v řádech desítek procent, je možná dobře, že se tak stalo a církev se bez příkras dozvěděly, kolik osob se k nim reálně hlásí či s nimi sympatizuje. Týkalo se to samozřejmě i naší církve. Chtěl bych využít této příležitosti a opět vás vyzvat k přihlášení se k naší malé, ale živé církvi.

Koho všeho se výše uvedené týká?

Všech, kteří se cítí být starokatolíky, ať už byli v naší církvi pokřtěni, nebo se na křest chystají, nebo do ní vstoupili, nebo tak hodlají učinit, tj. prostě všichni, kdo se k církvi nějakým způsobem hlásí nebo s ní sympatizují. Také věřící anglického jazyka, kteří se schází u sv. Klimenta, pokud se jich sčítání týká, by měli do kolonky vyznání napsat „Starokatolická církev v ČR“. Vyplnění oblasti náboženské víry či národnosti však letos nebude povinné.

Problematika náboženství se ve sčítacím archu vyplňuje na druhé straně v bodě č. 12. Český statistický úřad na svých stránkách vysloveně uvádí, že v případě registrované církve nebo náboženské společnosti se uvádí její plný, nebo vhodně zkrácený název. Doporučuji tedy vypsát plný název: **STAROKATOLICKÁ CÍRKEV V ČR**, příp. Starokatolická církev.

S ohledem na výsledky posledního sčítání a vývoj ve společnosti se letos bude zaškrťávat jedna ze tří možností:

- věřící, hlásící se k církvi, náboženské společnosti
- věřící, nehlásící se k žádné církvi ani náboženské společnosti
- bez náboženské víry.

Věřící, kteří se k církvi hlásí zaškrtnou tedy první volbu a zároveň slovy uvedou, ke které konkrétní církvi či náboženské společnosti se hlásí – viz vzor. Nestačí tedy napsat jen obecný pojem, např. „katolík“, „evangelík“, „husita“, či „žid“. Názvy všech registrovaných církví by měly být uvedeny v příložených vysvětlivkách, nebo jsou uvedeny na webových stránkách ČSÚ.

Poprvé v historii sčítání lidí nemusejí vyplňovat papírový formulář, ale data mohou poslat prostřednictvím internetu. Listy mají nově webovou adresu, kde bude elektronický formulář hned v záhlaví (www.scitani.cz).

☒ *Jiří J. Konvalina, farnost Praha*

Kostel povýšení sv. Kříže

Roku 1897 se oddělila obec Jablonec nad Nisou od filiální obce Desná. Od té chvíle se konaly starokatolické bohoslužby jen příležitostně v místním evangelickém kostele. Není tedy divu, že v říjnu 1899 byla schválena výstavba vlastního kostela. Řada starokatolíků pocházela z majetných rodin, a tak bylo možné začít brzy stavět. Stavbu nejvíce podpril Josef Scheibler, který zakoupil stavební parcelu a daroval ji jabloneckým starokatolíkům. Navíc se výraznou měrou podílel na financování stavby kostela. Scheiblerova manželka Anna zase na své náklady vybavila kostel mobiliářem.

Architektem jablonecký rodák

Architektem kostela byl Josef Zasche, jablonecký rodák, o němž se traduje, že již jako malý chlapec toužil vystavět v Jablonci kostel. Kvůli tomu se prý také stal architektem. Jisté je, že v dospělosti postavil Zasche ve svém rodném městě hned dva kostely – nejprve secesní-starokatolický kostel zasvěcený Povýšení sv. Kříže a počátkem 30. let 20. st. funkcionalistický římskokatolický kostel Nejsvětějšího srdce Ježíšova, který původně také plánoval v secesním slohu. Moderní secesní sloh starokatolického kostela byl mnohými starokatolíky v Jablonci přijat s rozpaky a nevolí, byla totiž očekávána stavba v tehdy oblíbené neogotice, jako např. v sousední Desné. Díky vlivu zejm. štědrého donátora Scheiblera a okruhu nadšenců pro tehdy supermoderní styl secese, se nakonec podařilo prosadit tuto formu. Projekt chrámu byl tak nakonec definitivně svěřen architektu Zaschemu. Stavba byla dokončena na konci

léta roku 1902 a ještě toho roku, 8. listopadu, kostel vysvětil správce biskupství Miloš Čech. Architekt Zasche je znám především díky svým stavbám v Praze, kde například spolupracoval s Pavlem Janákem na stavbě paláce Adria v Jungmanově ulici nebo společně s Janem Kotěrou projektoval všeobecný pensijní ústav na Rašínově nábřeží. Z pražských Zascheho realizací je jabloneckému kostelu stylově nejbližší palác Bankovní jednoty v ulici Na Příkopě. Mnoho jeho významných projektů bylo také realizováno ve Vídni.

Kostelu dříve sloužila jako fara sousední secesní vila, jejímž architektem byl Robert Hemmrich. Zpočátku, od roku 1904 byla jen pronajata, ale v roce 1933 ji Starokatolická církev koupila. Roku 1978 byla však fara prodána státu tehdejším oficiálním vedením církve a po roce 1989 se již starokatolíkům nepodařilo ji získat zpět. V posledním čase probíhá veřejná sbírka na její znovuzakoupení s názvem: „Fara opět místem služby“.

Kostel

Průčelí kostela se svým originálně tvarovaným štítem je půvabnou ukázkou secesního tvarosloví. Motivy čerpá secese z přírody, zejména se inspiruje květinami, jejichž dlouhé stonky nechává pnout po fasádách i nábytku v plynulých křivkách. Na čelní fasádě se kromě rostlinných a geometrických výzdobných prvků objevují také symboly již zmiňovaných křesťanských ctností víry, lásky a naděje. Přímo nad portálem je umístěn v jemném štukovém provedení nápis chvalozpěvu: Ehre sei Gott in der Höhe und Frieden Menschen auf Erden (Pochválen buď Bůh

na nebesích a na zemi pokoj mezi lidmi). Na vstupním portále s rostlinným motivem a dvěma anděly po stranách je ve štuku proveden symbol ryby s křížkem, který nahradil původní Kristův monogram chí rhó XP.

Působivý vnitřní prostor dává svou jednoduchou elegancí vyniknout hře světla, které vychází z okna za oltářem jakoby jej vyzařovala socha Krista na bílém kříži. Za kruhovou vyrůstá plasticky ztvárněná koruna stromu, připomínka „stromu života“. Po obou stranách kříže doplňují kompozici dvě bílé plastiky andělů. Stěny zdobí jemný štuk se stylizovanými květinovými motivy. Do lodi kostela proudí světlo půlkruhově zakončenými okny s jednoduchou vitráží. Mobilii od lavic až po stylové lampičky je jednotný a poměrně dobře zachovaný. Nemnohé změny původního vybavení se dotkly především kostelních zvonů za první světové války: „Ze tří zvonů, musela obec odevzdat na válečné účely dva větší.“ Díky rodině Scheiblerově se podařilo roku 1928 pořídit zvony nové, které 12. 5. téhož roku posvětil biskup Alois Pašek. Původní menší

zvon byl pojmenován „Naděje“ a dva nové „Víra“ a „Láska“. Situace se bohužel opakovala i v období 2. světové války, takže nám dnes zbyl už jen původní zvon „Naděje“.

V současnosti prochází interiér kostela rozsáhlou restaurátorskou obnovou štukové výzdoby a výmalby. Bohoslužby a ostatní aktivity farnosti se tedy přesunuly do přízemí kostela, kde bývaly dříve provozní prostory a byt kostelníka. V těchto vytápěných prostorách se dnes nachází nezbytné zázemí farnosti i samostatná modlitebna pro zhruba 30 osob.

Literatura k tématu:

kol. autorů. *Kapitoly ze stavebního vývoje Jablonce nad Nisou*. Jablonec nad Nisou : Informační centrum MÚ, 2004.

KOPEČNÝ, Pavel. *Původní starokatolické stavby*. 2010

KOLÁČEK, Karel. *Vznik a vývoj Starokatolického hnutí na území severních Čech do roku 1946*. Praha, 2003. Diplomová práce. HTF UK.

☒ Lucie Kodišová, farnost Praha

☒ foto: interiér jabloneckého kostela

Jiří Beneš: „Nevystižitelný Bůh“

Nakladatelství Vyšehrad uvedlo na počátku adventní doby na trh do knihkupectví již čtvrtý svazek úspěšné edice Rozhovory nad Biblií.

Benešovy, stejně jako předtím Hellerovy a Sokolovy výklady byly obsahem posluchačsky oblíbeného rozhlasového pořadu Ranní slovo na stanici Český rozhlas 3 – Vltava a dalších pořadů v Českém rozhlasu Plzeň a Trans World Radiu – Rádiu 7. Popularita těchto knižních výkladů je dána tím, že jsou realizovány formou rozhovoru a jsou krátké, neboli stručné a výstižné. Přípravuje je redaktor Petr Vačura, který se také na vzniku knihy výrazným způsobem podílel. Vačurovy rozhovory s Benešem byly odvysílány v letech 2004–2010.

Knihy Nevystižitelný Bůh obsahuje výklady novozákonních, ale zejména starozákonních textů. Jde většinou o perikopy prvních a druhých liturgických čtení při bohoslužbách. Jejich autor je dr. Jiří Beneš, žák známého českého starozákonníka prof. Jana Hellera. Jiří Beneš absolvoval Komenského evangelickou bohosloveckou fakultu v Praze a po třinácti letech duchovní služby nastoupil na Husitskou teologickou fakultu UK Praha, kde v současnosti vede katedru biblistiky. Učí hebrejštinu a věnuje se výkladu Starého zákona. To je znát i na výkladu novozákonních textů, které starozákonník Jiří Beneš obohacuje novými motivy, obvykle v křesťanském prostředí příliš nezduřazňovanými. Čtenář si toho všimne při výkladu smlouvy v epištole Židům a pojmu zákon

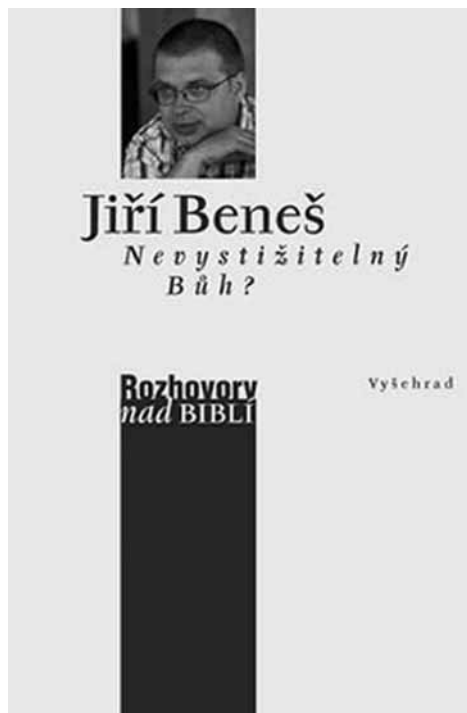
v perikopě Matoušova Kázání na hoře. Christocentrický základ Benešových výkladů je zase dobře vidět na výkladu dvou christologických hymnů: v první kapitole epištole Kolosským a Efezským. Ač jde o rozsáhlé a pojmy nabitě texty, Beneš se pokouší postihnout jejich strukturu a základní výpověď, aby přiblížil zápas rané církve o co nejprůměrnější vyznání její víry v prostředí, kam vstoupila. Výklad osobního vyznání svatého apoštola Pavla v epištole Galatským (Ga 2,19–20 – kapitola „Ospravedlnění“) obsahuje velmi silně vykladačovo zaujetí Pavlovými slovy. Mám za to, že slovy „s Kristem jsem jsem ukřižován. Nežiji již já, ale žije ve mně Kristus,“ mluví svatý Pavel Jiřímu Benešovi z duše.

Výkladů starozákonních perikop je v knize Nevystižitelný Bůh nepoměrně více. Jsou fundované a výstižné. Některé vykládané texty jsou rozsáhlejší, jiné kratší. Nejrozsáhlejší je výklad knihy Jób. Jiří Beneš ji

RANNÍ SLOVO

výklady biblických textů z liturgických čtení od našich předních biblistů

- poslouchejte každou neděli od 7.35 hodin na stanici ČRo 3-Vltava
- nebo z rozhlasového archivu na internetu: http://www.rozhlas.cz/vltava/porady/_porad/865

nevykládá samozřejmě celou, ale jen některé části a vždy, jak je to patrné na všech jeho výkladech, z původního hebrejského textu. Přináší tak čtenářům mnohdy nečekané výpovědi a překvapující zjištění, nad nimiž se čtenář musí zastavit a často se k nim ještě vracet a přemýšlet o nich. Myslím, že to je záměrem Benešových výkladů. Přestože Jiří Beneš vykládá dlouhé pasáže, jeho výklady nejsou nudné. Ať se věnuje Jóbovi, Jonášovi, Samuelovi nebo Žalmům, jeho výklady jsou čtivé a svěží.

V kratších výkladech se může Jiří Beneš více věnovat jednotlivým pojmům a uvádět tak českého čtenáře do zákonitostí hebrejské řeči, neboli jít více do hloubky textu. Někte-

ré vykládané pasáže již čtenáři možná znají z dřívějších Benešových knih: Desatero z knihy „Desítka“, Jonáše z knihy „Dvanáctka“, Izajášovy texty z knihy „Ozvěny Izajášova volání“ a Ž 126 z „Poutních písní“, které vykládal společně s prof. Hellerem. Vykládané perikopy z Páté knihy Mojžíšovy jsou většinou vyznavačské texty. Jiří Beneš v nich upozorňuje na nové důrazy, které činí četbu Starého zákona mnohem zajímavější.

Ti čtenáři, kteří vykládané texty znají z poslechu rozhlasu, budou překvapeni jejich knižní podobou, která se od té zvukové poněkud liší. Není to ovšem na škodu věci. Výklady jsou podrobnější, mnohdy přesnější a myslím že také svižnější, což je nepochybně také zásluhou velmi dobře volených otázek redaktora Petra Vaďury. Z nich je znát, že je s Jiřím Benešem jakoby na stejné vlně. Oba účastníci rozhovoru se nehádají, neskřípe to mezi nimi, redaktor svého hosta nikam netlačí a Jiří Beneš redaktora neopravuje, jak to známe z mnohých politických rozhovorů. Myslím, že se čtenáři budou k výkladům rádi vracet a čerpat z nich posilu, či lépe inspiraci k četbě Bible. Bylo by dobré, kdyby se v knize objevil rejstřík vykládaných míst, nebo alespoň doplnění vykládaných textů v závorce u obsahu, abychom se mohli snadněji k některým biblickým textům vracet. S knihou se lze seznámit na www.ivysehrad.cz. Objednat si ji lze na: distribuce@ivysehrad.cz, ale ke koupi je v běžné síti knihkupectví.

✉ *Michaela Noe Švestková*
farnost Praha

Klub přátel Člověka v tísní

Mnohokrát během roku býváme skrze sdělovací prostředky svědky přírodních katastrof, epidemií, ozbrojených konfliktů či politických perzekucí. V obzvlášť tragických případech (nebo pokud se neštěstí událo blízko našich domovů a citelně se nás dotýká) bývají vypsány finanční sbírky s přispíváním prostřednictvím DMS. V případech méně tragických se neděje téměř nic. Aniž bych chtěl znevažovat důležitost této formy pomoci, chci prezentovat účinnější a systematictější alternativu.

Naše nejznámější humanitární organizace Člověk v tísní už přibližně osm let rozvíjí projekt „Klub přátel společnosti Člověk v tísní“. Sdružuje fyzické i právnické osoby, které dobrovolně trvalým měsíčním příkazem přispívají určitou částkou na účet Člověka v tísní. Částka nemusí být astronomická. I pravidelná stokoruna má velký význam a málokdo její měsíční úbytek pocítí na životní úrovni. Za poslední dva roky stoupl počet členů z 4500 na 6500, přičemž drtivou většinu tvoří právě drobní přispěvatelé. Dáruje-li každý v průměru 200 korun, nashromáždí se každý měsíc 1,3 milionu. Z těchto peněz 50 % putuje do humanitárního fondu (zemětřesení, záplavy), 25 % na ochranu lidských práv (Bělorusko, Kuba, Barma) a 25 % na technickou podporu projektů a rozvoj organizace. Dojde-li k přírodní katastrofě, jde především o čas a finanční prostředky z hu-

manitárního fondu jsou k dispozici obětem v podstatě okamžitě bez několikadenního zpoždění (narozdíl od sbírek formou DMS), proto je pomoc prostřednictvím Klubu přátel Člověka v tísní účinnější. Profesionální zaměstnanci sledují dění ve světě z humanitárního hlediska mnohem podrobněji než je schopen kdokoliv z nás z médií. Pomoc tedy putuje k potřebným i tehdy, když běžný člověk příslušnou událost vůbec nezaznamená, případně na ni není vypsána žádná sbírka (uprchlíci, epidemie, totalitní tyranie). To je důvod, proč je Klub přátel nutně systematictější a hlubší formou pomoci.

Klíčová je průhlednost nakládání s vybranými penězi. Pravidelně dostávám do e-mailové schránky informace o konkrétní formě pomoci, každý rok je vydávána výroční zpráva s konkrétními částkami a na vyžádání těchto informací jsem vždy obratem dostal uspokojivou odpověď.

- 200 Kč – jídlo na 10 dní pro rodinu, která přežila zemětřesení
- 300 Kč – plachty a provazy na provizorní přístřešek
- 500 Kč – tablety na vyčištění 10 000 litrů vody

Zaregistrovat se lze na:
www.clovekvtsini.cz/klub

☑ Vítězslav Václav Toman, farnost Praha

Chvála vnějšku

Východní křesťanství učí, že přirozenost je všem společná, rozrůzňuje se až v osobách. Veškerá vítězství, kterých dosáhne světec, asketa, v duchovním boji, působí tak dobro celému lidstvu, byť by žil zcela osaměle. Navíc, je-li člověk korunou, a tedy jakýmsi shrnutím stvoření, je-li mikrokosmem, pak ovlivňuje svou askezi i přírodu. Ukáznění vášní a obnovení náležitého proudění sil se projeví na okolí téměř až restaurací rajskeho. Člověk je takto ve službě okolí oproštěn od okolnosti... Jakou větší svobodu můžeme na zemi chtít?

A ještě podrobněji: existují různé kultury, nauky, světonázory, ba i církve, které spolu mnohdy valnou duchovní výměnu nepěstují. Děje se tak až v tělesné existenci jednotlivých lidí, která souvislost různých míst ve ztělesnění zprostředkuje. A tělo zde neslouží, jak by se mohlo zdát, jako prostředek něčeho jiného, ani rozumu, ani „sobeckých genů“, ba ani duše („nebydlí“ ostatně duše v těle, ale tělo v duši). Funguje jako metafora – známým způsobem (v těle, co může být známějšího?!) vypovídá jinak dosud neznámou nebo nepochopitelnou skutečnost. A metafora je jako symbol, to, co účastník se důstojnosti symbolizovaného, nepřestává být zároveň sebou samým. Znak jako pouhý prostředek významu označovaného tuto důstojnost nemá. Pojem metafory zde navíc můžeme minit zcela konkrétně, například jako přenos pomocí všech žebříků a zdvíží skalního kláštera Metéory, vzdalujících mnicha světu. Nepřenášejí jeho význam, přenášejí jej samého za jeho významem, aby bylo srdce tam, kde je poklad.

Ještě k askezi: její pomocí navracíme toky nestvořených energií do patřičných řečišť. Tyto energie patří k Bohu, jako paprsky ke Slunci; z nich jsme stvořeni a podle nich, byť nikdy podle podstaty, vlastně s Bohem sounáležití. Tělo bytuje v duši a duše, neboť vše poznává, je sama „tak trochu vším“, jak věděl Aristoteles, a nelze dojít jejich hranic, jak hluboký má logos, což slyšíme už od Hérakleita. Z toho vyplývá, že proudění sil není omezeno limity těla, člověk „probíjí“. A pokud plní svůj úkol předložit na oltář jako eucharistickou obět veškeré stvoření, navrací i pouhým věcem jejich „vodivost“, o níž je druhdy svým hříchem připravil. Takto proměněný svět už nepřekáží milosti, i věci se stávají martyry Boží lásky. A očištěný člověk, jehož přirozenost Kristus už svým Vtělením rehabilitoval natolik, že je znovu schopna nést Boží podobu, září jako ikona Boha vprostřed též už ikonického stvoření. Toto vyzářování je rovněž jediná možná mise, která se nechápe „mrtvých prvků dosud neproměněného světa,“ aby jejich kombinacemi vmanipulovala lidi, kam je chce mít. A kdo nemanipuluje, má právo, přiznané i korýšům: být pokryt. Cožpak korýš lže svou lasturou, má-li pod ní sliz? Naprosto ne! Tím spíše pak, že se v neproniknutelných temnotách oceánů těšilo z jeho barev donedávna právě jen oko Boží. A dodejme nakonec, že staří Řekové uplatňovali pouze takové pozorování, které nenarušilo celistvost zkoumaného. Nač štourat pod ulitu, aby byl patrný sliz? Ostatně kříž, byť na ulitě, bude proto lehčí?

☒ *Jakub Lev Houdek, farnost Praha*

Joachim Pfützner: Vzrušení a vystřízlivění

Nedávná synoda německé starokatolické církve se v jedenácti malých skupinách zabývala dokumentem římskokatolicko-starokatolického dialogu.

Vyjmenovávat papeže v eucharistické modlitbě starokatolických bohoslužeb? Nejde to trochu daleko? A zakázat udělování svátostí římskokatolickým věřícím, pokud jsou udělovány starokatolickými kněžími? Musíme něco takového bez odporu přijímat?

Takové otázky zazněly v oněch jedenácti skupinách, ve kterých se v druhý den synody projednával tzv. „dokument IRAD“, tedy zpráva Mezinárodní komise římskokatolicko-starokatolické pro dialog z roku 2009 zveřejněná pod názvem „Církev a církevní společenství“. V rámci současného procesu recepce k tomu měla synoda podat stanovisko. Složitá záležitost, když uvážíme, že dvě třetiny synodálů nejsou teologové. Proto nejen že byla synoda vyzvána, aby zaujala stanovisko k 89 článkům zmíněného dokumentu, ale kromě toho byl zkoumán úsudek Mezinárodní starokatolické teologické konference, který je k dispozici již více než jeden rok. Také měly své mínění vyjádřit pastorační konference na národní i regionální úrovni.

Aby to učinilo 130 synodálům 57. řádné synody biskupství lechím, předložil biskup Matthias svůj vlastní návrh, který se ztotožňuje s již předloženými stanovisky celocírkevní pastorální konference a tato v jistých případech jen doplňuje. Ale to nebylo vůbec jednoduché. Tu a tam došlo k rozčilení, text

celocírkevní konference se zdál být příliš krátký, protože podle mínění oslovených ponechává částečně mnohé zraňující myšlenky dokumentu dialogu nezodpovězené. A tak byly ve většině skupin formulovány doplňující návrhy, které se pokoušely objasnit, co podle mínění autorů v dokumentu pastorální konference zůstalo nejasné. To ve skupinách vyvolávalo poněkud bojového ducha, ale vedlo to později v aule synody k vystřízlivění, protože se ukázalo, že kritizované myšlenky jsou z největší části postojem římskokatolické církve adresovaným sobě samé, nikoli postojem týkajícím se starokatolické církve.

Výsledek

Z mnoha návrhů na změny jich bylo přijato jenom málo; a sice doplňující stanovisko 57. řádné synody, které pak bylo předloženo na vědomí IBK. Velká část synodálů přitom zažila zkušenost, která je pro mezicírkevní dialog podstatná. Že totiž k určitým otázkám existují různé teologické pozice a že je důležité tyto pozice v jejich rozdílnostech i z nich vyplývajících důsledcích pro každou církev prezentovat. Jakkoliv paradoxně to zní i tím lze uskutečňovat přiblížení.

zdroj: Christen heute 11/2010

☒ přeložil: Josef König

Metafora se podobá upomínce z knihnice

Pět vrabců se podobá
dvěma halěrům
velbloud uchu jehly
ovce pastýři
Petr Jidášovi
ty mně
metafora upomínce z knihnice
jenom Bůh se nepodobá
Bohu
i když
se podobá všem

Jozef Husovský

Pro usmání

*Čtyřicetiletá žena utrpí srdeční zá-
chvat. Při operaci spatří Boha a ptá se
ho, jestli přežije. Bůh jí slíbí, že bude žít
ještě dalších 40 let.*

*Když se zotaví, rozhodne se využít toho,
že je ještě v nemocnici, nechá si liposuk-
cí odstranit přebytečný tuk, vycpat sili-
konem prsa a rty, narovnat nos, zmen-
šit pozadí, odstranit vrásky... a další
plastické úpravy, aby omládl. Roz-
hodla se, že těch dalších 40 let života,
prožije jinak.*

*Když po poslední operaci vychází z ne-
mocnice, srazí ji na přechodu sanitka
a ona na místě zemře.*

*Znovu se ocitne tváří v tvář Bohu
a spustí výčitky: „Copak jsi mi neslibil,
že budu žít ještě dalších 40 let?“*

*A Bůh odpoví: „Nebudeš mi to asi věřit,
ale já jsem tě fakt nepoznal!“*

Zprávy

Communio nově i jako oficiální periodický tisk

Dne 8. února 2011 bylo Communio v sou-
ladu s § 7 zákona č. 46/2000 Sb., o právech
a povinnostech při vydávání periodického
tisku (tiskový zákon), registrováno na Mi-
nisterstvu kultury jako periodický tisk.
Communio má přiděleno evidenční číslo
MK ČR E 20002.

Nově tak bude Communio k dispozici nejen
ve farnostech nebo jiných prostorách Staro-
katolické církve v ČR, ale např. i v krajských
knihovnách, Městské knihovně v Praze,
Zemské knihovně v Brně či knihovně Ná-
rodního muzea.

Před 20 lety byl zvolen současný biskup

V neděli 27. února se v katedrálním chrámu
sv. Vavřince v Praze uskuteční bohosluž-
ba při níž si připomeneme 20. výročí volby
Dušana Hejbala biskupem Starokatolické
církve v ČR.

Setkání biskupů a zástupců synodních rad

Ve dnech 8.–10. dubna 2011 proběhne
ve švýcarském Curychu setkání starokato-
lických biskupů a zástupců synodních rad
z jednotlivých zemí. Hlavním tématem je
diskuse o podobě starokatolických kongre-
sů a praktické otázky života církví sdruže-
ných v Utrechtské unii.

Česko-německá bohoslužba v Drážďanech

V neděli 13. března 2011 uskutečnila farnost ve Varnsdorfu návštěvu partnerské obce v Drážďanech.

Objem platů duchovních se do roku 2014 zvyšovat nebude

Dne 12. ledna 2011 podepsali ministr kultury Jiří Besser a zástupci církví deklaraci, v níž se stát a církve dohodly, že se do roku 2014 nebude zvyšovat objem peněz na platy duchovních. Obě strany svedla k dohodě snaha posunout jednání o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi a úspory státní pokladny.

Deklaraci připravilo ministerstvo kultury. Kromě ministra kultury deklaraci podepsal pražský arcibiskup Dominik Duka, předseda Ekumenické rady církví v ČR Joe Ruml a tajemník Federace židovských obcí v České republice Tomáš Kraus.

Pro církve bude deklarace znamenat, že do roku 2014 budou ročně dostávat na platy duchovních více než jednu a čtvrt miliardy korun. Na rozdíl od minulosti tyto peníze ale už stát nebude každoročně navyšovat podle toho, kolik duchovních církve zaměstnávají. Ministerstvo již dříve uvedlo, že zmrazení platů je prvním a nezbytným krokem k následné dohodě o majetkovém vyrovnání mezi státem a církvemi.

Nový pořad České televize

Česká televize připravila nový cyklus pořadů s názvem Uchem jehly. V půlhodinových rozhovorech představí známé osobnosti, které ve svém oboru dosáhly něčeho významného a zároveň se zamýšlejí nad

duchovním rozměrem lidského života. Celým cyklem budou diváky provázet střídavě dva moderátoři, katolický farář Zbigniew Czendlik a evangelík Pavel Klinecký (na fotografii spolu s Tomášem Töpferem). První díl z řady talk show uvedla Česká televize v neděli 30. ledna v 17.15 na programu ČT2.

foto: www.ceskatelevize.cz

Bhútán legalizuje křesťanství

Vláda království Bhútánu se rozhodla povolit činnost křesťanskému náboženství. Tato malá země v jižní Asii, kde žije asi 700 tisíc obyvatel, je ze 70 % buddhistická, a kromě hinduismu doposud nebylo v této zemi žád-

nému jinému náboženství dovoleno legálně působit.

Křesťané byli v této zemi doposud diskriminováni, pronásledováni, nebo byli donuceni k emigraci (na fotografii je bohoslužba v jedné z nemnoha „podzemních“ kaplí). Zákaz jakékoli náboženské činnosti pro křesťany panoval v této zemi od konce 60. let. Katolická církev v Bhútánu působí ilegálně. Vatikán však nezveřejňuje údaje o počtech věřících tohoto společenství a Bhútán nemá s Vatikánem diplomatické styky. Jediným rodilým bhútánským knězem je jezuita O. Kinley Thsering, ředitel jedné katolické školy v Indii, kde studuje mládež z Indie, Nepálu a Bhútánu. Jeho obrácení na křesťanskou víru nastalo po setkání s bl. Matkou Terezou.

zdroj: christnet.cz

Do kalendáře EU se doplní křesťanské svátky

V nové verzi Kalendáře Evropské unie nebudou chybět křesťanské svátky a k dosud vytištěným exemplářům bude připojen dodatek. Kardinála André Vingt-Trois o tom ujistil francouzský ministr pro evropské záležitosti Laurent Wauquiez. Pařížský

arcibiskup ho přímo oslovil s dotazem, co francouzská vláda podnikla jako výraz neshody s publikací evropského kalendáře na školní rok 2010/11, kde je Halloween, Valentýn, židovské, muslimské a dokonce hinduistické svátky, ale zcela chybí křesťanské slavnosti, včetně Vánoc, Velikonoc nebo Všech svatých. Kardinál Vingt-Trois to označil za „útok na přesvědčení křesťanů, který je navíc v rozporu s unijní legislativou“. Francouzský ministr informoval, že se obrátil na komisaře EU pro zdraví a ochranu spotřebitelů, který za vydání kalendáře zodpovídal. Maltan John Dalli ministra ujistil, že v příštích vydáních k podobné chybě nedojde a že školy, kterým byly kalendáře zaslány, obdrží také doplňující suplement. Ve skutečnosti půjde o další vyhybavé řešení. Dodatek totiž není koncipován jako soupis křesťanských svátků, nýbrž jako přehled oficiálních svátečních dní v jednotlivých členských zemích. V naprosté většině jde ovšem o křesťanské svátky, vzhledem k tomu, že 90 % občanů Evropské unie vyznává křesťanství.

Skandální opomenutí všech těchto svátků vyvolalo početné individuální i kolektivní protesty adresované předsedovi Evropského parlamentu Jerzemu Buzkovi a Josému Manuelovi Durão Barrosovi, stojícímu v čele Evropské komise. Právě tato instituce vydala zmíněný kalendář v třímilionovém nákladu ve všech jazycích Unie.

**PŘIHLASTE SE
K CÍRKVI,
KTERÁ JE VÁM
NEJBLÍŽE**

**25.-26. BŘEZNA
2011**

PŘI SČÍTÁNÍ JE DŮLEŽITÉ UVÉST, KE KTERÉ CÍRKVI SE HLÁSÍTE.
TENTO VÝZNAMNÝ ÚDAJ MŮŽE OVLIVNIT NAŠI BUDOUCNOST.
VÁŠ BISKUP A SYNODNÍ RADA VÁS PROTO
NÁLEHAVĚ PROSÍ, ABYSTE DO SČÍTACÍHO LISTU V RUBRICE
„12. NÁBOŽENSKÁ VÍRA“ UVEDLI

STAROKATOLICKÁ CÍRKEV V ČR

SČÍTACÍ LISTY MŮŽETE VYPLNIT I NA INTERNETU.
BLIŽŠÍ ÚDAJE NAJDETE NA WWW.SCITANI.CZ

DĚKUJEME!